

Dosarul nr. 3ra-1062/2020

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central (V. Railean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima)

ÎNCHEIERE

30 decembrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Ion Ciobanu,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată
de Ion Ciobanu împotriva Primăriei or. Căușeni, Consiliului orașenesc Căușeni și
Agenției Servicii Publice, terț Mihail Catruc cu privire la obligarea corectării
dispoziției, obligarea înregistrării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de
teren și introducerea în planul cadastral al casei toate construcțiile auxiliare,
împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 21 septembrie 2016, Ion Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată,
ulterior concretizată sub aspectul obiectului material și al subiecților pasivi,
împotriva Primăriei or. Căușeni, Consiliului orașenesc Căușeni și Agenției Servicii
Publice, terț Mihail Catruc cu privire la obligarea oficiului cadastral să înregistreze
titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, construcțiilor auxiliare și a
planului proiect a construcțiilor, obligarea corectării greșelilor admise în dispoziția
Primăriei orașului Căușeni nr. 524/03-05 din 09 august 2001 și obligarea înregistrării
titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 16 august 2001 și
introducerea în planul cadastral al casei toate construcțiile auxiliare.

În motivarea acțiunii a indicat că prin dispoziția Primarului orașului Căușeni
nr. 524/03-05 din 09 august 2001 i s-a repartizat în proprietate privată terenul cu
suprafața totală de XXXXX ha, adiacent locuinței sale pe strada XXXXX.

Conform dispoziției menționate i-a fost eliberat titlul de autentificare a
dreptului deținătorului de teren asupra terenului, care a fost trecut la data de 16
august 2001 în Registrul cadastral al deținătorului de terenuri la nr. XXXXX.

Prin dispoziția Primarului or. Căușeni nr. 524/03-5 din 09 august 2001 dânsul
a fost înregistrat ca proprietar al lotului de pământ de pe lângă casă cu suprafața de
XXXXX ha, amplasat pe str. XXXXX, atribuit în proprietate conform contractului
de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 20 iunie 2001, înregistrat în Registrul
cadastral al deținătorului de teren la nr. XXXXX din XXXXX.

Reclamantul a susținut că, în dispozițiile menționate este indicată diferit suprafața aceluiși teren atribuit în proprietate, anume, în prima dispoziție nr. XXXXX din 09 august 2001 este indicată suprafața de XXXXX ha, iar în a doua dispoziție nr. 524/03-5 din 09 august 2001 este indicată suprafața de XXXXX ha, fiind evident că a fost comisă o greșeală aritmetică, care urmează să fie înlăturată.

La 10 iunie 2019, a solicitat Primarului orașului Căușeni corectarea greșelii menționate și introducerea în dispoziția Primarului nr. 524/03-5 din 09 august 2001, a cifrei de XXXXX ha în locul cifrei de XXXXX ha.

Prin scrisoarea nr. 02/1-24-701 din 18 iunie 2019 Primăria orașului Căușeni a respins cererea reclamantului de corectare a greșelilor.

Consideră ilegal răspunsul autorității publice locale, așa cum în baza cererii adresate la 20 august 1991 sovhozzavodului „Caușanschii” la balanța căruia era casa în 2 niveluri din XXXXX (fosta XXXXX), i s-a alocat terenul pentru construcția zidurilor din curte, în baza cărora și a fost emisă dispoziția Primăriei orașului Căușeni cu privire la permiterea construirii zidurilor din curte din 16 decembrie 1991 cu nr. 294.

A menționat că, cerințele de a obliga oficiul cadastral prin intermediul instanței de judecată privind înregistrarea titlului de autentificare din 16 august 2001, cu nr. 205, sunt bazate pe faptul că dispoziția nr. 524-03-5 din 09 august 2001 este recunoscută de către Primăria or. Căușeni și de către oficiul cadastral, prin aplicarea ștampilei umede.

Pe parcursul judecării cauzei în fond, Ion Ciobanu a renunțat la pretenția cu privire la obligarea Agenției Servicii Publice la înregistrarea construcțiilor auxiliare conform deciziei Primăriei orașului Căușeni nr. 524/03-5 din 09 august 2001 și a planului proiect a construcțiilor din 24 iunie 1993.

Prin încheierea din 09 aprilie 2019 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central, s-a admis renunțarea reclamantului Ion Ciobanu în partea cerințelor cu privire la obligarea Agenției Servicii Publice la înregistrarea construcțiilor auxiliare conform deciziei Primăriei orașului Căușeni nr. 524/03-5 din 09 august 2001 și a planului proiect al construcțiilor din 24 iunie 1993, fiind dispusă încetarea procesului în această parte.

Prin hotărârea din 20 februarie 2020 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central, cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Ciobanu împotriva Primăriei or. Căușeni, Consiliul orașenesc Căușeni și Agenției Servicii Publice, terț Mihail Catruc privind obligarea de a corecta dispoziția, obligarea înregistrării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și introducerea în planul cadastral al casei toate construcțiile, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 12 martie 2020, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, Ion Ciobanu a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 20 februarie 2020, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei decizii noi de obligare a oficiului cadastral să înregistreze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 16 august 2001, radierea și înscrierea în registrul bunurilor imobile conform dispoziției Primăriei orașului Căușeni nr. 524/03-5 din 09 august 2001, a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 205 din 16 august 2001.

Prin decizia din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Ion Ciobanu împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 20 februarie 2020.

În motivarea deciziei, instanța de apel a apreciat că, instanța de fond just a constatat că acțiunea reclamantului este neîntemeiată, fiind cert stabilită că lipsesc temeiuri pentru obligarea autorității publice locale de a corecta erorile pretinse de Ciobanu Ion.

Instanța de apel a notat că din sensul art. 4 alin. (3) din Legea privind descentralizarea administrativă nr. 435 din 28 decembrie 2006, art. 38 alin. (3) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr.1543 din 25 februarie 1998, se desprinde că greșelile care nu au un caracter etnic se corectează doar cu consimțământul exprimat în scris al fiecărui titular de drepturi ale cărui interese sunt atinse, și doar atunci când atare erori/greșeli se confirmă prin probatoriul administrat la dosar.

A specificat că, nu există temeiuri sau probe care ar confirma dreptul de proprietate al lui Ion Ciobanu asupra terenului de pe lângă casă cu suprafața de XXXXX ha, după cum este indicat în titlu de autentificare a dreptului deținătorului a cărei înregistrare se solicită.

Instanța de apel a conchis că, înregistrarea construcțiilor neautorizate urmează a fi soluționată pe cale extrajudiciară prin adresarea către organele competente privind legalizarea acestora, cu posibilitatea ulterioară de înregistrare a dreptului de proprietate. Astfel, fondul în mod justificat a respins cerințele lui Ion Ciobanu cu privire la obligarea înregistrării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 16 august 2001 și introducerea în planul cadastral al casei toate construcțiile auxiliare.

La 28 septembrie 2020 (data de pe plicul poștal) Ion Ciobanu a depus recurs împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei decizii noi prin care să fie admisă acțiunea integrală.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând argumentele indicate pe parcursul examinării cauzei.

În esență recurentul a menționat că actualul primar nu a fost în drept să anuleze o dispoziție a unui alt primar, anume Dispoziția primarului Căușeni nr.524/03-5 din 09 august 2001 prin care i-a fost repartizat în proprietate privată terenul cu suprafața totală de XXXXX ha, adiacent locuinței sale din str. XXXXX or, nu deține astfel de competențe și urma să o facă prin intermediul instanței de judecată.

La fel, a notat că instanțele ierarhic inferioare ilegal au dat putere legală unui act (dispoziție) emis contrar legii și cu încălcarea competenței, dispoziției Primarului orașului Căușeni nr.02/1-7-14 din 06 februarie 2020 prin care s-a abrogat dispoziția Primarului orașului Căușeni nr.524/03-5 din 09 august 2001.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 24 iunie 2020, fiind recepționată de către Ion Ciobanu la 01 septembrie 2020 (f.d. 181, vol. II).

Prin urmare, recursul declarat de Ion Ciobanu la 28 septembrie 2020 (data de pe plicul poștal), a fost depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

La 13 octombrie 2020 în adresa intimațiilor, a fost expediată copia recursului cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 26 octombrie 2020, Primarul or. Căușeni a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

La 12 noiembrie 2020, Mihail Catruc a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva

Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Ion Ciobanu este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Ion Ciobanu se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh